

Bygninger, som har særlig offentlig Interesse, kan komme ind under lempeligere Vilkaar, og der er en Bestemmelse om, at Jernbanskylden bortfalder som ikke længere nødvendig, naar dette Lovforslag vedtages. Der er endelig Bestemmelser om Lovens Ikrafttræden. I § 41 bestemmes det, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1925 og finder første Gang Anvendelse ved Opkrævning af de kommunale Ejendoms-skatter for Skatteaaret 1925—26, for Amtskommunernes Vedkommende for Kalenderaaret 1925.

Med Hensyn til Lovens Virkninger kan jeg henvise til de Oplysninger, der findes i Bilagene til Lovforslaget. Der findes en Række Tabeller, hvoraf man vil se, paa hvilken Maade de nye Skatteregler vil virke. Det vil af disse Tabeller fremgaa, at ved Lovforslaget faar Kommunerne Adgang til en bedre og fyldigere Ejendomsbeskatning, end de har nu, og det vil tillige fremgaa, at den dyre Bebyggelse lettes med Hensyn til sine Ejendomsskatter. Man vil tillige se, at man ved at vedtage dette Lovforslag undgaar en ny og meget ubillig Forskydning af Skatterne fra Landet over til den købstadmæssigt bebyggede Del af Landkommunerne. Det er klart, at naar man nu skal til at afløse den sidste Femtedel af Hartkornsskatten, og den væltes ud for en ikke ringe Dels Vedkommende paa den bymæssigt bebyggede Del af Landkommunerne, saa vil det føles som en stor Ubillighed — hvad det ogsaa er —, og denne Ubillighed undgaar man ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som det her er forelagt. Det er min Opfattelse og min sikre Tro, at med dette Lovforslags Vedtagelse vil man være kommet ind paa en langt bedre og mere rationel, mere retfærdig Beskatning af fast Ejendom end den, man har nu; baade overfor den enkelte Skatteyder og ogsaa rent samfundsmæssig set vil det være bedre at gaa til Indførelse af de Beskatningsregler, som her foreslaas, end at bevare de nugældende.

Jeg haaber da, at det høje Folketing vil modtage Lovforslaget med Velvillie og behandle det hurtigt. Der er jo ikke lang Tid til, at den sidste Femtedel af Hartkornsskatten skal afløses af Ejendoms-skylden. Skulde der være Mulighed for indenfor en rimelig Tid at opnaa Forstaaelse om Lovforslaget, vil der sikkert ogsaa være Mulighed for at finde Midler til at undgaa, at denne Forskydning indtræder. Om alle Enkeltheder Lovforslaget vedrørende er jeg selvfølgelig rede til at forhandle, men jeg tør hævde, at jeg har

gjort mig Umage for at indføre i Lovforslaget saa lempelige Overgangsbestemmelser som paa nogen Maade muligt, og det er mit Haab, at et stort Flertal af dette høje Tings Medlemmer i det væsentlige vil kunne slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det hermed er forelagt.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredie Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Norge, Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Sverige, Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Finland og Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af Konvention om Forligsnævn mellem Danmark og Svejts.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at disse Forslag underkastes to Behandlinger nærmest efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, er dette vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2917).